

Beste patiënten,

Ik ben sinds enkele weken afwezig in de praktijk wegens een burnout. Tijdens deze periode is duidelijk geworden dat ik mijn verbondenheid met de huisartsgeneeskunde verloren ben en dat voor mijn herstel enerzijds een heroriëntatie binnen de artsensector en anderszijds meer creatief kunnen bezig zijn nodig is. Daarom heb ik besloten om mijn activiteiten als huisarts voor onbepaalde duur stop te zetten. Dit komt voor velen, inclusief voor mezelf, zeer onverwacht. Ik had me mijn afscheid van jullie en de praktijk heel anders voorgesteld, en al zeker niet op dit moment in mijn loopbaan.

Het afgelopen jaar is voor mij een zeer bewogen jaar geweest. Volgende maand, op 21 april, zal het exact 1 jaar geleden zijn dat ik één van mijn beste vriendinnen verloor. Terwijl ik uitkeek naar de komst van Edward, streed zij tegen kanker en verloor ze deze strijd. Door haar verlies heb ik een emotioneel moeilijke zwangerschap gehad, die vaak gepaard ging met schuldgevoelens naar Edward toe. De COVID-pandemie deed daar nog een schepje bovenop toen ik door drukte vroeger uit moederschapsverlof ben gekomen. Ik ben in de afgelopen maanden tot het besef gekomen dat huisarts zijn teveel van mij vraagt en dat dit in combinatie met de gebeurtenissen van afgelopen jaar een breuk heeft geslaan tussen mezelf en mijn rol als huisarts.

Het afscheid is zeer dubbel. Hoewel ik weet dat dit nodig is voor mijn herstel, weet ik dat dit de praktijk in een moeilijk parket brengt. Een nieuwe collega vinden is niet gemakkelijk. Ik wil mijn collega's dan ook heel erg bedanken voor het begrip dat ze, ondanks de drukte in de praktijk, kunnen opbrengen voor mijn situatie en voor de kans die ze mij geven om verder te herstellen. Hun onvoorwaardelijke inzet voor de praktijk, net zoals die van dr. Vanschoenbeek, is bewonderenswaardig. Ook de secretaresses en verpleegkundige verdienen een pluim voor hun loyaliteit en om de praktijk in deze periode zo goed als het kan in goede banen te leiden.

Om af te sluiten wil ik eerst zeggen dat het me heel erg spijt dat ik er niet meer voor jullie kan zijn. Ik had dit zelf ook liever anders gezien maar ik wil jullie desondanks vooral bedanken. Danku voor het vertrouwen dat jullie mij de afgelopen jaren hebben gegeven. Danku voor de ervaringen die ik met jullie heb gedeeld. Ik zie ze alleen maar als een verrijking en zal deze zeker meenemen naar mijn toekomstige rol als arts binnen de preventieve jeugdgezondheidszorg.

Graag tot ziens,
Dr. Lynn